

Det er i selve den fiskeerdrivende Befolknings Interesse, at hertil sigtende Foranstaltninger træffes, og navnlig er det af Interesse for den Befolkning, hvis Livsophold mer og mindre er knyttet til Fjordfiskeriet, medens den ikke evner at søge Erhverv anden Steds, eller at deltage i det større Havfiskeri. Det er utvivlsomt, at Mængden af de Fjordene omboende Fiskere meget vel indse, at det er deres egen store Skade, naar Fiskeriet i Fjordene ødelægges, og at de ere villige til at tage Hensyn hertil ved Fiskeriets Drift; men da denne staar aaben for Alle og Enhver, ere de ikke Herrer over Fiskeriet; om de end selv skaane det, kunne Andre komme og ødelægge det. Herpaa har Nutiden mange Exempler at opvise; neppe en af vort Lands Fjorde og Smaavige, tør man nok sige, har undgaaet at blive undersøgt og gennemfisket af andetstedsfra kommende Fiskere med forskellige, deriblandt ogsaa som uskadelige ansete Redskaber. Det maa nemlig her bemærkes, at det ikke er Valevaad ene, som skulle bære Skylden for Fiskeriets Ødelæggelse; et overdrevent og ideligt Brug af de fleste Redskaber i et Dvorttal, som staar i Misforhold til den mere indskrænkede Plads, maa tilsidst vise sig opfiskende. Følgen heraf har da været, at der er opstaaet ligesom en Kapstrid mellem Fiskerne om, hvem der hurtigst og grundigst kunde bemægtige sig al den Fisk, Fjorden indeholdt, brugelig og ubrugelig mellem hinanden, uden Hensyn til at skaane Fjordbund, Plantevæxt, Angel, Leg eller noget som helst. Kun den øjeblikkelige Fordel bestemmer Handlemaaden; Fremtiden tænkes der ikke paa, den er altsor usikker, da der ikke kjendes til nogen Bestyttelse for den. De Oplysninger, der i Udvalgets Forhandlingsprotokol med Bilag indeholdes om Fiskeriets Tilstand i Roskildefjord, Mariagerfjord, Nanderøsfjord o. m. fl. Fjorde, ville give et tilstrækkeligt Bevis for Rigtigheden af det Anførte, og det tør desværre med Sandhed paataaes, at Fiskeriet i de fleste af vort Lands Fjorde længe har været i Tilbagegang og for Tiden staar paa en daarlig Fod imod hvad det med en forstandig Omgangsmåde kunde være.

Under disse Forhold maa Udvalget anse det for den første Foranstaltning, der bør træffes, at Fjordfiskeriet forbeholdes den Befolkning, der er bosat omkring Fjordene, og som særlig er knyttet til det Erhverv, Fiskeriet i samme afgiver. Det tør bestemt antages, at der herigennem vil opnaaes den naturligeste og bedste Bestyttelse for Fiskeriet, nemlig ved selve de Personer, der drive det, idet det ligger i deres egen Interesse, at drage Omfarg for dets Bevaring. Ganste vist kan Bestyttelsen for Fjordfiskeriet ikke indskrænktes hertil alene; der vil altid selv i en mindre Kredts af Fiskere være Nogen, som sætter den øjeblikkelige Fortjeneste over det sikre Livserhverv; andre bestyrmende Forskrifter maa derfor komme til; men der vil dog ved hin Foranstaltning være vundet meget, navnlig ogsaa derved, at Overholdelsen af andre Forholdsregler vil blive lettere, idet enhver af de Fiskeerdrivende af Hensyn til sin egen og sine Efterkommeres Fremtid vil være særlig interesseret i deres Overholdelse.

Der skjønnes ikke at kunne gjøres nogen væsentlig Indvending imod den foreslaaede Indskrænkning i Udgangen til Fjordfiskeriet, hentet derafra, at den gjør Skaar i en fra gammel Tid bestaaende Frihed; thi denne Frihed har faktisk ikke havt nogen Betydning sørend i de senere Aar, da den ikke er bleven benyttet. Det er først det Opsving, som Fiskerierhvervet i de sidste Aartier har taget dels ved Udviklingen af Kommunikationsmidlerne, baade her i Landet og i Udlandet, hvorved det er muligt at bringe færsst Fisk til Lorus i de større Stæder i Udlandet, dels ved den almindelige Stigning af Prisjerne paa Livsforbrødenhederne, der har bragt Fiskere til at forlade deres Hjemstavn, naar de ej længere fiskede nok, og søge rundt i Landets Fjorde, ligesom saadant er fremmet derved, at mange Fiskevande ere bleve opfiskede, hvorfor Fiskerne have maattet søge nye Pladser for deres hensynsløse Fiskeerdrift. Det er derfor i Virkeligheden kun en i den nyere Tid plejet og i sine Følger betænelig Omgangsmåde, som Indskrænkningen vil ramme. Iøvrigt maa det ogsaa erindres, at det ikke er Hensigten med en Fiskerilov, at Frihedens Princip i den skal fejre en Triumf; den personlige Frihed kan, som tidligere bemærket, ikke være Udgangspunktet for Ordningen af Fiskerivæsenet, men denne maa bygges paa Hensynet til, hvorledes Efterridariets Fisk bedst kunne komme Staten og Statens Borgere i det Hele til gode. Dette Hensyn sfter nu vistnok for de aabne Rytters Vedkommende tilstrækkelig Fyldest derved, at Fiskeriet her erklæres frit for alle Undersaatterne; men i Fjordene antage vi, at Formaålet bedst naaes ved, at Fiskeriet forbeholdes de tilstødende Beboere. De smaa, i snæver Forbindelse med det store Hav staaende Fiskevande taale ikke den frie Konkurrence af alle Statens Undersaatter; deres Naturforhold kræve en Begrænsning af Konkurrencen, og denne opnaaes naturligt gennem den foreslaaede Bestemmelse. At der herved paa en vis Måde vises en Begunstigelse mod lokale Interesser, kan ikke med Rette indvendes; thi i og for sig kan en Begunstigelse af saadanne Interesser selvfølgelig ikke fordommes som uretfærdig. Dette bliver den kun, naar den sfter paa det Almenees Befordring; men i nærværende Tilfælde fremkommer Begunstigelsen netop i det Almenees Interesse, for at det største og bedst mulige Udbytte kan indvindes af Fjordfiskeriet til Gavn for Samfundet i det Hele saavel i Nutid som i Eftertid.